

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 28. Delusa Catholicorum spes de favore Jacobi I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. audiebatur: *ubi non sunt Episcopi, ubi non est Rex.* Quinimo Catholicos benignius habere visus est, quam Puritanos, eoquod hi ac præcipue Scoti nimis imperiose & turbulenter in rebus Religionis & Regiminis agere assueverant. Eapropter Rex hoc adhuc anno Deo gratias egerat, quod Ecclesiam & Regnum Scotiæ in tali statu relinquere posset, qualem nunquam muturus esset, dummodo subditi se secrete gererent: imo in frequenti conventu professus erat, quod Ecclesiam Romanam, tanquam Ecclesiam Matrem haberet.

§. XXVIII.

Delusa Catholicorum spes de favore Jacobi I.

P. Orleans hist. de Re- vol. d'Angl. tom. 3. p. 6. Larreyus l. c. p. 775. Thuan. l. c. Mercur. Gallo Belg. lib. 2.

Firmiori jure magnam de novi Regis patrocínio spem conceperant Catholicæ, eoquod Parentis Catholici, & Matris etiam in fidei odium occisæ Filiæ esset, necnon cum Philippo Hispaniæ Rege atque acerrimo Religionis Catholicæ defensore consilia communicata diceretur, quibus in spei augmentum accesserat fama de Anna Friderici Daniæ Regis Filia ejus uxore, que licet Lutheri doctrinam domi hausisset, clam tamen Catholicis favere credebatur.

tur. Nec vana videbantur hujus fiducia *Sæc. XVII.*
 argumenta; quippe Jacobus primis Re- *A. C. 1603.*

gni sui auspiciis sese admodum veræ
 Religioni propensum monstrabat, ipsius-
 que Aula non modo Viris Catholicis
 plena erat, sed ipsemet quoque diu vehe-
 menterque inclinabat ad Ecclesiæ Ortho-
 doxæ partes, quibus certo certius ac-
 cessisset, nisi prædominantem Purita-
 norum potentiam & tumultus formi-
 dasset. Hac igitur benigna Regis pro-
 pensione freti Proceres ac Pastores Ca-
 tholici inaugurato Regi libellum sup-
 plicem sæpius offerebant, Principis sui
 gratiam, aut saltem Religionem Ca-
 tholicam profitendi libertatem exoran-
 tes. Hunc in finem hæc exponebant:

„Agitur de re, quæ non hujus tantum
 „vitæ commoda respicit, sed præcipue
 „illius æternæ, cui omnes curas & af-
 „fectus postponere, ac pro ea sangui-
 „nem ipsum profundere obstringimur:
 „Eam enim Religionem profiteamur a
 „Majoribus acceptam, sub qua Præde-
 „cessores tui in tantam rerum magni-
 „tudinem feliciter excreverunt, extra
 „quam citra salutis dispendium nos hujus
 „caducæ vitæ commodis frui haud pos-
 „se noscimus. Hanc ab ea alieni ac
 „Gentilium erroribus addicti Principes
 „magno suo bono subditis suis olim
 „concefferant, ac ipsemet Christiani

Hist. Eccles. Tom. LIII.

T

„No-

Sæc. XVII. „Nominis hostis Turca hujus fidei
 A. C. 1603. „bertatem populis suis Christianis
 „denegat. Eadem quoque populis
 „Germania, qui a Majorum Religione
 „defecerunt, pro imperii Lege data est
 „eaque negata proculdubio secuturi sunt
 „periculosi æque ac perniciosi motus
 „nulla quippe ex omnibus, quæ nos
 „hac vita exercere solent, molestiis
 „vexationibus durior esse potest, quæ
 „quæ conscientiarum libertati vim
 „fert, in qua dirissima hac servitute
 vis pio ac generoso optabilius est semper
 „mori, quam diu vivere. Huic a be-
 „nignitate Regia periculo ac despera-
 „tioni paratum remedium ponetur,
 „relaxatio a miseris præteritis conce-
 „datur: tunc enim civiles motus & an-
 „canæ molitiones nimis eam ob causas
 „frequentes deinceps promissa libertate
 „conquiescent, & non modo Catholicis
 „qui nunc sunt, sed etiam qui post
 „scentur, eam clementiæ Regiæ cum
 „fausta diuturni imperii comprecatione
 „sint debitori: proin oramus & obtestamur
 „mur suam Majestatem, ut quam a Do-
 „naldo I. qui jam decimus septimus Or-
 „dine Princeps in Scotia regnare ce-
 „perat, pietatis confessionem amplexati
 „sunt, usque ad Beatæ memoriæ Ma-
 „trem tuam, quæ proprio sanguine eam
 „dem a Majoribus acceptam fidem ob-
 „signa

„signabat, antiquitate venerandam, Ma-
 „jestatis amplitudine præstantem, con-
 „tinua ferie constantem, in doctrina ir-
 „reprehensibilem, virtutibus fœcundam,
 „vitiis infestam, ab antiquis Doctõribus
 „prædicatam, ab optimis Imperatori-
 „bus Christianis conservatam, per Ec-
 „clesiæ fastos celebratam, cruore tot
 „Martyrum irrigatam, tot Confessorum
 „exemplis adultam, Virginum innu-
 „merabilium impolluta puritate deco-
 „ratam, rationi & naturali sensui, at-
 „que adeo veritati Evangelicæ per om-
 „nia consonam, eandem porro profiteri
 „liceat, & siquidem ejus confessio pu-
 „blica non probetur, saltem humana
 „dissimulatione toleretur.,,

Sæc. XVII.
 A. C. 1603.

§. XXIX.

*Sectaria fidei Professio Regis jussu
 promulgata.*

Verum huic Catholicorum supplica-
 tionis optatus haud collusit succes-
 sus; quippe Jacobus Rex Acatholico-
 rum, penes quos summa rerum erat,
 potentiam veritus, eorumque sectam
 sibi ad solii firmitatem esse necessariam
 ratus, ne quicquam in Religionis usu
 mutasse crederetur, Londini fidei Pro-
 fessionem in Anglia nuper adoptatam
 hortante Roberto Cæcilio evulgari jus-
 fit,

Thuan. &
 P. Daniel.
 l. c.

